

LBRIS

We know
books
GIUSEPPE MASAVO

**PRIZONIER
ÎNTR-O LIVADĂ CU MERI**

LIMES

2022

CUPRINS

BURRITO, CUM ÎȚI PLACE	5
Înainte. Stînga.	7
nimic nu se naște dintr-o agitație	9
petrecerea s-a terminat, ioane	10
ascult chopin.....	12
nu pitesc pilda evanghelică a timidității.....	13
că mă uit (mă uit!) la blocurile astea	14
* (<i>locomotivele fac manevre afară</i>)	16
dau la cap muzei (apucăturile mele-s vizibile...).....	17
Prin memoria mea se-nvîrte, icnind, o rotiță cu cîțiva dinți lipsă	20
Imaginea ta înmugurită de apă, cum frunzele de rouă	22
pare că-i bine; ei, nu-i	24
steaua ori a murit, ori se ascunde	25
1. Cînd te plimbi printre ruine ai un sentiment.....	26
2. Cînd te plimbi printre ruine ai un sentiment	28
altădată n-am aprilie	29
* (<i>în intimitate nu băga mîna pînă la cot</i>)	30
sectele florilor, dacă vorbim despre sectele florilor	31
ieri s-a-ntîmplat să am sufletul strîmt.....	33
Îngropam foamea	34
„Pentru mațe.” Ar putea fi adevărat, nu te saturi.....	36
am tăvălit ziua și-am învins-o.....	40
el tot încearcă dar crîșma nu-l lasă.....	41
nu mai doresc nimic chiar nu doresc nimic	42
pe strada liliacului. miezul nopții	44
azi nu mai e nimic, dar înainte	45

Priveam gardurile rupte, casele surpate.....	46
„Rănilile mele-s rănilile noastre.” Doar nu te crezi Iisus!.....	48
„Mai scrii?” Armăsarul inimii galopează sălbatec. Răspund „Îhî,”	49
El s-a dus la război în '42. I-a scris Ei doi ani la rînd. Despre cum e	51
PÎNĂ LA CAPĂT, TE ROG!	55
Tu ești prietenul meu chiar dacă ești un nenorocit de păianjen	57
De cîte ori am văzut munții.....	58
* (<i>ascult muzica zăpezii, arcușul</i>)	59
La telefon nicio vorbă nu încape în măsura ei adevărată	61
... <i>Ea</i> părea mică. Pierdută. În catedrala de la Alba Iulia	62
E anul în care ne mor bătrînii	63
tu îmi citești horoscopul; zodia înclină dimineața în jos	64
Nu spun ce mi-a răscolit pietrele adormite din minte	65
E un mare poet, nedescoperit încă. Înțelege	66
Camera își strînge pereții pe trupul meu.....	68
Îmi pare rău că din neștiință, sau indiferență (încă)	69
Un <i>quetzal</i> zboară din ochii mei albaștri după	70
Nimic nu măsoară exact încetineala.....	72
Se deschide o ușă, pare să spună capul	73
CORONAVIRUS (domnul Ozarchievi are prăvălie pe Strada Mare. Chiar pe colț)	74
Acoperișul e nou. Nou. Și strălucește. Face în triumghiul.....	77
Ventuze și paracetamol. Ventuze.....	78
BORȘA	79
Fereastra, care mi-a văzut toată viața scurgîndu-se afară	82
Piaptăn cu pieptenele cu dinți mărunți imboldurile justificative.....	83
Ai numărat 1, 2, 3 și n-ai reușit întotdeauna pasul ideal	84
Nu sînt ca Augustin Ioan, care, trezindu-se într-o dimineață, la Oxford.....	86

Înainte. Stînga.

Cărări.

Și suflet.

Pădure neagră.

Și rătăcire.

Adică frică.

Monstrul pîndește străfulgerarea nemuritoare –
primul gînd, Connor Macleod!

Răfuială cu tine însuți (explicit):

grațios.

Cu grație feminină.

Cu unghiile, cu dinții – păruială (de păr, nu de par).

Cum se iau două femei de păr,

femeiește. (De parcă cuvîntul

are gen feminin: ne tragem unul

altuia pumni delicați, înveliți

în mătase mov; semn că nu ne maltratăm,

ne iubim,

oricîte ură revoltă invidie gelozie

răzbunare sînge

anxietate frică dorințe reprimare

vanitate...)

*N-ai spălat bine lingura de alpaca și simți gust
rău în gură!*

Da, Cocleală;
prăbușesc un ceas
întreg de putere, risipesc
darul pe un ciot de iluzie într-un apus colosal.

Da,
teribilul meu monstru, pînă la capăt,
sub jetul de magmă, în croșee de pix!

nimic nu se naște dintr-o agitație

nimic nu se naște dintr-o agitație
browniană în ape puține. doar un suspin
între întrebări:
de ce viața seamănă a părere, oscilează
între,
doar uneori pe linie de mijloc? –
un zbor între foarte sus
și foarte jos; există păreri despre bine și rău.

(ar putea fi locul ideal pentru picnic cu idioți
aici, pe malul râului)
o rîndunică extenuată îmi cade moartă la picioare –
cum privirea mea găsește oboseala gândului.

poate privesc eu lucrurile invers, dinspre lama
lor ascuțită spre mîner
și vreau prea mult

(de la chioșc cumpăram bomboane cu lapte – de
doi lei. același Fluture care ne tăia mingea
dacă o trimiteam peste gard, între trandafirii lui,
le vindea. așa se asociază părerea despre
bine și rău:
vînzătorii de bomboane îți vîră cuțitul
în inimă
să ucidă ce-a mai rămas din copil).

petrecerea s-a terminat, ioane

petrecerea s-a terminat, ioane,
gura ta miroase a pământ din care
cresc flori pe care scriu cu pioșenie.

grijă? da.

în fața icoanei veiozei

ca rădăcinile sentimentelor

să fie mirosite de rîmele răscolitoare de amintiri.

(ocolesc

ocolesc)

e secretul cărții,

și ea ocolește, ca și mine,

sfârșitul –

mai număr ceasurile pînă la apus;

uite (ce comarație!): soarele mîngîie la asfințit
munții.

încerc să repar timpul, așa se măsoară existența: cu ciocanul
și cleștele –

cum bucata de viață, cea netedă,

pe care-o expui în muzeu,

și cealaltă,

plină de divorțuri,

în poarta bisericii: una trage înăuntru,

alta în afară,

și chiar de-i deschisă poarta

LBRIS

We know
books

nu intri,
nu ieși,
alături, ai omul, cerșetorul nu intră,
nu iese,
dar tu întinzi mâna spre Dumnezeu.

ascult chopin
și-i răspund lili-anei, în minte,
agitat,
tare, ca și când ea ar fi la un capăt de fir telefonic,
„decrepitudinea lovește în pereți
și-i zgâlțâie.”
taci dragul meu.

nu, nu tac:
„cutremur!” pe tavan o spărtură
prin care sufletele noastre fug
să se salveze;
o trag de mîna pe care-o avusese ruptă. „hai.”
lasă prostiile. mîna-i elastică
tînără,
mi-e frică să-i dau drumul, sîntem sus- sus,
prea sus în creierul meu – se văd castanii,

seară, s-au aprins luminile,
ieșim la promenadă, așa
cum se întîmplă dintotdeauna într-un orașel de provincie:
pe bulevard; știu totuși

să cos paiete la reverul neuronilor ca
să mă simt excepțional (șansa
de-a fi cîștigător măcar pentru cîteva clipe!):
piața teatrului se strînge toată în mine din cauza răcorii serii

turnul inimii-și aprinde lumini festive